

det er Hævdelsen af Afstemningens fulde Frihed. Det er vist, at Valgbestyrelsens Optræden paa mange Steder i Landet udøver en meget betydelig Indvirkning, paa Valgenes Udfald; det er vist, at den utvetydige Maade, hvorpaa de give deres Stemning, for Candidaterne tilkjende, ofte har den Indflydelse paa Vælgerne, at de med en vis Sky afholde sig fra at afgive deres Stemme paa en Maade, som de vide vilde blive meget ugunstigt optagen, eller at de under alle Omstændigheder meget nødtigt gaar til Afstemning, og de Tryk, der paa denne Maade kunne udøves paa Valgene fra Valgbestyrelsens Side, ere ofte meget større, end man i Almindelighed antager. Jeg troer derfor, at hvis Afstemningens fulde Frihed skal hævedes, maa man fastholde, at der fra Valgbestyrelsens Side vises den meest upartiske Optræden, saaledes at slet ingen Stemning for nogen af Candidaterne gives tilkjende, og at man, hvor der handles mod dette, for Fremtidens og for den frie Afstemnings Skyld med Bestemthed maa revse dette ved at cassere et saadant Valg. Naar man spørger, hvilke Præcedens'er der foreligge fra Fortiden, maa jeg sige, at dette er mig af langt mindre Betydning; thi hvis det har vist sig, at den tidligere Lethed, hvormed man har overseet slige Ulovligheder, har havt til Følge, at de ere komne til at udøve større og større Indflydelse, er der saameget større Opfordring til ved denne Leilighed ikke at give et saadant Præcedens for Fremtiden, at man i alle lignende Tilfælde kan sige: Vi havde i Valget for 1869 et Præcedens for, at man ikke af slige Grunde skal cassere et Valg. Jeg stemmer altsaa imod dette Valg for derved bestemt at udtale, at alt Tryk, der fra Valgbestyrelsens Side udøves paa Afstemningen, er tilstrækkelig til at forhindre et Valgs Godkjendelse.

C. B. Minestad: Hvad der blev yttret af det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther), giver mig Anledning til nogle Bemærkninger. Derfor de, der mene som jeg, havde sagt: Der er rigtignok skeet en Lovovertrædelse, men lad det gaar, saa havde Modstanderne været berettigede til at tale saa-

ledes, som de nu tale, men det har ingenlunde været Tilfældet. Vi sige: Lad Lovens hele Straf indtræde; lad den ramme dem, som have forseet sig, men vi gjøre blot gjældende, at man ikke har Ret til at paastaar, at Valgets Forkastelse skulde være en Følge af Lovens Overtrædelse. Det, der skal bevises, er, at Valgets Forkastelse skal være en Følge af Lovens Overtrædelse. Man maa ikke tillægge os, at vi have talt, som om der ikke skulde tjendes Straf paa Grund af Overtrædelsen; det har jeg indrømmet lige fra Begyndelsen af. Hvad angaar den Hovedvægt, den ærede Rigsdagmand har lagt paa, at den her omhandlede Lovbestemmelse er ny, og at det i det Hele i 1867 havde været den lovgivende Magt magtpaaliggende at faae den ind i Loven, maa jeg komme tilbage til, hvad der skeet ved mit Valg i Lyngby, og den Beslutning, som det høie Thing i saa Henseende tog igaar, thi disse 2 Tilfælde ere aldeles parallelle. Den Bestemmelse, der blev brudt i Lyngby, er nemlig ligesaa ny som den, der blev brudt i Kjøbenhavns 6te Valgkreds; thi der staaer i Valgloven af 12te Jult 1867 § 35, at for alle Candidater og een af hver Candidats Stillere een Gang have havt Leilighed til at udtale sig, maa ingen Forespørgsel stilles til nogen af Candidaterne, men derimod staaer der i Valgloven af 16de Junt 1849 § 29 ikke et eneste Ord desangaaende. Det kan altsaa slet ikke nytte at ville gjøre gjældende, at det er en ny Bestemmelse, som er overtraadt i Kjøbenhavns 6te Valgkreds; thi den Bestemmelse, der er overtraadt i Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds, er ligesaa ny, og det har været Thinget ligesaa magtpaaliggende at faae den indført, som den anden. Da det nu er givet, at det høie Thing igaar har godkendt det Valg, hvorved der er skeet Overtrædelse af en Lovbestemmelse, der er ligesaa ny som den her omhandlede, troer jeg, denne Grund maa falde aldeles bort. — Hvad angaar Valget

Rettelse.